

[Finansministeren.]

Hypotekbanken. De, der er valgt af Rigsdagen til at kontrolere Hypotekbanken, til her at føre frem, hvad der maatte være at føre frem med Hensyn til Forhold inden for Hypotekbanken, som man mener ikke er, som de bør være, skulde dog være de første til at gøre det, da det maa være disse Repræsentanter, der har det bedste Kendskab til de indre Forhold i Hypotekbanken.

Ordføreren (Stein): Maa jeg begynde med at bekræfte over for den højtærede Minister, hvad jeg ikke gjorde før, men hvad formodentlig ligger tydeligt for Dagen, efter hvad der skete i Mødet forleden, at de Udtalelser, jeg her fremkommer med, staar for min egen Regning og ikke for Udvalgets.

Den højtærede Minister sagde noget om, at den ene Million Kroner, det drejer sig om, ikke var saa forfærdelig meget i Forhold til den Laanevirksomhed, der i øvrigt udøves af et Institut som Statshypotekbanken. Det er naturligvis rigtigt. Men Betydningen af det foreliggende Tilfælde ligger deri, at det kan være Indicium paa en svigtende Evne eller et svigtende Skøn over for de økonomiske Spørgsmaal, som en Direktion kan komme til at staa over for. Som jeg nævnte før, er der Tale om 1 Mill. Kr., der er solgt til Sverige, men der foreligger en Overenskomst om, at hele Restbeløbet af dette Laan, 12 400 000 Kr., skal sælges gennem den samme svenske Bank. Derved rejser sig ogsaa det Spørgsmaal, jeg nævnte før, om Overenskomsten har den Karakter, at hvis man vil realisere disse Obligationer, skal de sælges ad denne Vej, men at man kan lade være at sælge, at man med andre Ord kan undgaa at komme ind under tilsvarende Vilkaar, som man kom ind under i Januar i Fjor.

Den højtærede Minister anstillede nogle Betragtninger angaaende den Stilling, som Tilsynsraadets rigsdagsvalgte Medlemmer indtager, og mente, at det maatte være deres Sag at give Udtryk for Misfornøjelse, Kritik o. s. v. Jeg skal dertil sige, at Forsættningen for, at Tilsynsraadets Medlemmer skal kunne øve en saadan Kritik, er den, at de overhovedet har Adgang til at følge Bankens Virksomhed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Tilsynsraadet er saaledes stillet, at det kun faar Regnskab og Beretning forelagt til Efterretning, naar det hele er færdigt, og det er maaske heller ikke altid saa ligetil at blive opmærksom paa de Forhold, der kan skjule sig i et Regnskab.

For de rigsdagsvalgte Medlemmers Vedkommende ligger det formentlig saaledes, at de slet ikke har haft nogen Lejlighed til at beskæftige sig med det Salg, der her er Tale om, og at de derfor heller ikke har været indstillet paa nogen Kritik. Det er netop her, jeg sætter ind, naar jeg henstiller til den højtærede Minister administrativt at sørge for at placere Tilsynsraadet paa en anden Maade, end det er placeret i Øjeblikket.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg er tilbøjelig til at tro, at Tilsynsraadets Medlemmer ikke fører en saa ubemærket Tilværelse i Hypotekbanken, som den ærede Ordfører nu synes at ville give det Udseende af. Det kan i alt Fald ikke være Tilsynsraadets Medlemmer ubekendt, at denne 1 Mill. Kr. Obligationer er solgt til Sverige og har indbragt det nævnte Beløb. Det staar nemlig i Beretningen, som Tilsynsraadets Medlemmer dog uden Tvivl har faaet tilstillet, om de ikke paa anden Maade har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Sagen. Men naar det er Tilfældet, kan Tilsynsraadets Medlemmer ikke være ubekendte med den Transaktion, her er foretaget. Hvis Tilsynsraadets Medlemmer derfor følte, at de var forbigaaet, og at Administrationen inden for Hypotekbanken ikke er forsvarlig, at Direktionen, at Ledelsen mangler Overblik og derfor ikke handler med det tilstrækkelige Udsyn, hvad den ærede Ordfører næsten vil give det Udseende af, saa har de ikke alene en Ret til at bringe det frem, saavel over for Finansministeren som over for Rigsdagen, men saa har de en Pligt til at gøre det, og naar Tilsynsraadets Medlemmer ikke med et eneste Ord har ladet høre fra sig i denne Sag — det gælder alle Tilsynsraadets Medlemmer —, tror jeg alligevel, man tør sige, at saa kan den Kritik, som det ærede Medlem her for egen Regning har rejst, ikke være saa berettiget, som den ærede Ordfører vil mene.

Ordføreren (Stein): Naturligvis kan Tilsynsraadets Medlemmer i Henhold til den Beretning, der foreligger, ikke være ubekendte med, at der er optaget et Laan af den Art, der er Tale om, men dette er for saa vidt en Erfaring post festum, og man kan ikke forvente, at de skal have den Føling med Tingene, at de klarer sig, hvorledes Kursforhold og Pengeforhold laa et Aar tilbage i Tiden. Naar det dernæst ifølge den Praksis, der har været gældende gennem Aarene, ikke forlanges af